

ağın

FİKİR VE SANAT DERGİSİ

Mehmet ORHAN

AĞIN

Hüseyin KABASAKAL

Nuri ONAT

Niyazi GENÇOSMANOĞLU

İsmail BEYDEMİR

Osman Sulhi AKSU

Dr. Vâkif ÖZKUL

Cevat ONAY

Saim ÇOTUR

Dr. Mâbrûre

YAĞCIOĞULLARI

İsmail BEYDEMİR

10/67

PARİS'TE Bir Hozakpur'lu

Mehmet ORHAN

BU DÜNYA HERKESE YETER

Bizim köylü Ukkuş Bacı, birkaç yıl önce gözlerini tedavi ettirmek için Malatya'ya gitmişti. Dönüşünde «Büyük şehirde ne var, ne yok?» diye soran komşu kadınlara, hayatında ilk defa gördüğü büyük şehrin sokaklarındaki insan kalabalığını belirtmek için şu cevabı veriyor: «Seferberlikte kocası, kardeşi, oğlu kaybolanlar!.. Malatya'ya koşun... Herkes orada.»

Şimdi Paris'te her adım başında bir, Türkiye'den gelmiş eski Ermeni vatandaşlara rastladıkça bizim Ukkuş Bacı'nın yukarıdaki sözü geliyor aklıma. «Türkler bizi yığın halinde öldürdüler.» diye Amerika'da, Lübnan'da veya dünyanın başka yerlerinde bize karşı bağırıp çağıran gürültücü ermenileri, mümkün olsa da kulağından tutup Paris'e getirsem ve kendilerine desem ki: «Paris'e bu kadar kalabalık geldiğinizde göre, dünyanın başka yerlerine kimbilir kaç kişi kaçmış, göçmüşünüzdür. Neden böyle yaygarayı basıyorsunuz? Siz bu kadar mu çok kalabalıktınız?»

Paris'te rastladığım Ermenilerde Türk'lere karşı düşmanca duygular pek yok, ya da bize öyle görünmeye çalışıyorlar. Yalnız, Türkiye'den ayrılmalarına hepsi üzölmüş. Eski yerlerini, yurtlarını bir türlü unutamıyorlar. Geçen gün La République'de (Paris'in Cumhuriyet Alanında) gördüğüm 65 lik ermeni de bunlardan biriydi. O da diğerleri gibi Türkiye'ye olan sevgisini ve hasretini tazeledikten sonra sözü o eski bilinen hikâyeye getirdi. Uzun boylu yanıp yakıldı. Mamafih en doğru teşhis galiba bununki. «Bütün kabahat İngilizlerde, diyor, her zamanki gibi ortalığı karıştırıp kenara çıkıverdiler.» Ardından da derin derin içini çekiyor: «Ne çıkar insanların kötülüğünü istemekten... Bu dünya o kadar geniş ki, hepimize yeter. İnsan kanı akıtmak yerine rahat yaşamaya bakmalı.»

O sırada bir gazete satıcısının önünden geçiyorduk. Adam gazeteleri sergilemiş satıyor. Başlıklarına şöyle bir göz attım. Hemen hepsi aynı olayı yazıyor. «Amerikan uçakları bir Kuzey Vietnam şehrini bomba yağmuruna tuttular. Binlerce yaralı ve ölü var.»

Ermeni vatandaş hâlâ konuşmasına devam

ediyordu: «Dünya milletleri birbirlerini birer kardeş seymalı bence; ne içlerindeki azınlığa, ne de kendisi gibi bağımsız ülkeye saldırmalı. Kardeşçe geçinmek... Asıl insanlık budur bence.»

PARKLAR VE MEZARLIKLAR

Kasaba ve şehirleri ünlü kılan, onların anıtları ve eski yapıtları yanında, parklar ve bahçeleridir bence. Bizde bu tip plânlar hazırlanırken, önce birkaç yer «Yeşil saha» olarak gösterilir, sonra belediyenin kesesi boşaldıkça, o yeşil sahalar yanından yöresinden kırpılarak kuşa döndürülür. Bunun en güzel örneğini son yıllarda Ankara'da gördük. Yenışehir'in göbeğinde, Orduevi karşısındaki güzelsim park, belediye kesesindeki deliği tıkamak için birkaç yıl açık hava gazinosu oldu, şimdi o da gitti, yerine; daha büyük delik tıkayacak bir yapı geldi. Avrupa'da veya şehirciliğin önemine inanmış başka bir ülkede olsa, öyle bir yeşil sahayı şehre kazandırabilmek için belediyeler milyonları seve seve gözden çıkarırlar.

Fransa'da gittiğim her şehir ve kasabada dikkat ettim, parklar ve bahçeler son derece geniş ve bakımlı. Şehrin, yorgunluktan içi bulan insanı da ilk soluğu bu parklarda alıyor.

Bu ülkede dikkatimi çeken diğer bir şey de, ölülerine gösterdikleri yakın ilgi. Köyde, kentte... her yerde bunu görebilirsiniz. Birkaç evden ibaret küçük bir köyün en bakımlı yeri, hiç şüphesiz olmasın, o köyün mezarlığıdır. İç, çevresi; her yanı bakımlıdır. Etrafını ya duvarla, ya çitle çevirmişlerdir. İçini de en güzel çiçeklerle süslemişler, Hirstiyan ailesi, evinde binbir dikkatle yetiştirdiği saksıyı götürür, mezarlığa koyar. Hafta içinde de demet demet gül taşır. Çeşitli renkte çiçekler, mezarlıkları en süslü yer haline sokar. Bunları, görünce bizim mezarlıklarımızın acıklı hali gözümün önüne gelir daima. Bilhassa köylerimizdeki mezarlıklar pek bakımsızdır. Köyün bütün koyunu, keçişi, sığırı buralarda otlar.

Öyle sanyorum ki hayatın ve yaşamının değerini anladığımız gün, mezarlıklarımız da bu acıklı durumdan kurtarmış olacağız. Onun için, önce yaşamışımızı çağdaş hayat düzeyine ulaştırma yolunda savaşmamız gerekli.

— S O N —

KAPAK : Hayırseverler Derneğinin Yaptırdığı
Ağın HOCAOĞLU SAĞLIK ve EĞİTİM MERKEZİ

AĞIN

FİKİR ve SANAT DERGİSİ

DÜŞÜNDÜKLERİMİZ

Ağın Fikir ve Sanat Dergisi

Sahibi : Ağın Kültür derneği
adına Dr. Vakıf ÖZKUL

Bu sayıda yazı işleri müdürü
Nihat İSBİR

İdare yeri ve haberleşme ad-
resi : İç Cebeci Özsoy sokak
No : 3/4 — ANKARA

Gönderilen yazılar «Yazı ku-
rulu» nun incelemesinden ge-
çer.

Gönderilen yazılar, yayınlan-
sın veya yayınlanmasın, geri
verilmeyeceği gibi telif ücreti
de ödenmez.

Dergimiz ayda bir çıkar.

Dizgi ve Baskı Yargıçoğlu
Matbaası — ANKARA

YIL : 1
SAYI : 10
EKİM — 1967

Fiatı 100 Krs.
Yılığ : 12 TL.

Dergimizin son bir kaç sayısı sizlere belirli gecikmelerle ulaşılabildi. Bu arayı kapatmağa bütün gücümüzle çalışmaktayız ve kapanmak üzeredir; bu bir tarafa. Ancak, heray bir öncekinden daha güçlülük iddiası taşıması gereken ve henüz gelişme devresinde olan bir dergi için, daha başlangıç diyebileceğimiz bir devrede, bu durum, elbette ki iyi puanlar almıyacaktı. Fakat, hemen söyleyelim ki, bu fena puanları gönderen ve gecikmeleri soran okuyucu mektuplarını (üstelik sert dillerle de olsa) kıvançla, sevinçle okuduk, çok iyi neticeler olarak değerlendirdik diyebiliriz. Artık, en ufak ihmale gelmiyen bir sabırsızlıkla her ay bizi bekleyen bir okuyucumuz var diyoruz. Biz dur desek te «Ağın Fikir ve Sanat,, dergisi durmayacak, okuyucunun gönlünden coşan bir nehir olarak gittikçe çoğalıp daha gür akmakta devam edecek. diye düşünmekteyiz. Çünkü, okuyucu onu benimsemiş, kendine mal etmiş ve de yürütmek azmindedir.

Bu düşünce iledir ki, gecikmeleri soran dillerin sertliği bize adeta okşayıcı geldi. Bu güvenledir ki, dergide atacağımız yeni adımlarda cesaretimiz güçlendi.

Yeni adımlar diyoruz; bunların neler olabileceğine sizler «okuyucu sütunlarında» bizler ise yine bu sütunda zaman zaman değinmiştik. Şimdi, bu tasarımlarımızdan bahisle aynı zamanda fikir ve yardımlarınızı istiyeceğiz.

Konu, temel olarak, derginin genişletilmesidir. Bunu zorunlu kılan manevi sebepler kadar maddi sebepler de ağır basmaktadır.

Dergimiz, halen, basın ilân kurumuna girememiş olmakla maddi güçlükler içindedir. Bunun giderilebilmesi için, mevcut boyutlarıyla iki misli sayfada olarak en az altı ay kesiksiz yayını gerekli-
lidir. Mevcut fiyatla böyle bir genişletmeğe gidemediğimiz için birinci yılın dolmasını beklemekteyiz. Ancak, iki misli olarak düşündüğümüz fiyat konusundaki fikirlerinizi ve önümüzdeki yıl abone bedellerini göndermeniz çalışmalarımızda büyük kolaylık sağlayacaktır.

.....

Otuz iki sayfa olarak çıktığımızda derginin kapsamı da elbette o değerde ağırlaşacaktır. Önemle üzerinde durulacak nokta, bu ağırlığı da yine okuyucunun vermesidir. Bu bakımdan, bu konudaki düşüncelerinizi de umutla, heyecanla beklemekteyiz.

Bunlara ilave olarak, daha önce de belirttiğimiz gibi, dergide, bir, «Çocuk Köşesi» tasarımı vardır. Okulların da açıldığı şu günlerde, bunu, tüm veliler ve özellikle Ağın ve köyleri öğretmenlerinin dikkatine sunarız. Hatta, dergimizin ulaşabildiği bütün köy öğretmenlerinin dikkatine. Çocuğun, kendi gözü ve kendi düşüncüsüyle, köyden haberlerden tutun da, çeşitli hikâyeye, şir; ya da suallerine kadar açık olan bir köşe. Örneğin: her okulu temsilen bir muhabir öğrenci (ya da daha değişik olabilen bir organize ki, bununla ilgili fikirleri öğretmenlerimizden bekliyoruz), böylece, okul

(Devamı 15. sayfada)

(Geçen sayıdan devam)

7 — AĞIN köylerinde bu ve bunlar gibi birçok kıymetli tarihi eserler (Çeşmeler, Hanlar, Hamamlar, Mabettler) nesiller boyunca söylenmiş hikâyeler, yer ve bölge isimleri tarih zenginliklerinin belgesiz hakikatini anlatır.

8 — Hoşirlik mevkiindeki bağımızda babamla çalışırken boyul.60 m. geniş yerinde çapı 80 santimetre büyüklüğünde dikine duran iki adet küp bulmuştuk.(1930). Bu küpler Hoşirlik çeşmesinin su seviyesinde ve birbirlerine 10 ar metre aralıklı idi. Küpün içine dolmuş toprağı temizlerken saplarını kestiyim bir kazma ve kürekle rahatça çalışabiliydim.

Bu küpler Eti veya Urartu stilinde ve su sarmıcı olarak kullanılmıştı. İçinden kemik çıkmadığına göre o devrin adetince küp mezar olamazdı. Cıvarda temel artığı kalıntılar da vardır. Bunlar; AĞIN'ın bu günkü yerinde değil de Hoşirlik, Mezatlar, Peğler, (Harabe anlamında mahalli terim) Hoplar diye anılan yerlerde kurulu olduğunu, bu günkü yerine daha sonra kurulduğunu gösteriyce. Nitekim saydığım bölgelerde bunu kuvvetlendirecek birçok eşyalar da ima bulunmuştur. Bugün bunları tasdik edecek hatıralara sahip hemşehrilerim bildiklerini, bulduklarını yazarlarsa Ağın tarihi araştırmalarına büyük hizmette bulunmuş olacaklardır.

Yukarıda özetlediğimiz eserlerle birlikte bölgenin genel tarihi karşılaştırıldığında çok kuvvetli müsterek bağlar buluruz.

TARİH İÇİNDE AĞIN.

AĞIN'ın tarih öncesi devirlerini ışıklandıracak eser ve belgeler -maalesf- incelenmemiştir. Bölgenin coğrafi niteliklerindeki uygunluk, bu yerlerin, ilk insan toplulukları meydana çıktığındanberi meskûn halde olduğunu kabul etmektedir.

Bol sularıya, sayısız membaları, bağları; bahçeleri; verimli toprakları; tatlı iklimi, ilk dönemden beri insanoğlunun itibar ve istahını üzerine çekmiştir. Nitekim; Dedes ve babalarımız çift sürerken, bağ bellerken, toprak devirirken çakmak taşından, Bakırdan, Tunçtan; Demirden yapılmış alet; silâh; ev eşyası, süs eşyası olarak birçok eşyalar bulduklarını anlatmışlardır. Bağ ve bahçe duvarları arasında mahiyeti bilinmediği için moloz diye atılmış, bu cins tarihi artıkların, kap; çanak kırıklarının ne kadar çok olduğu basit bir incelemede görülebilir. AĞIN'ın taş devirlerindenberi bütün tarihi çağları yaşamış bir merkez olduğu su götürmez bir gerçektir.

Milattan 2000 yıl önce Ağın ve havalisi Turanî asıllı kavimlerce vatanlaştırılmıştır. Tarih sırasına göre bu devirleri özetlersek Ağın'ın hangi kavimlerin hakimiyetini idrak ettiğini açıklayabiliriz.

Ağın

Hurriler (Subarrular) Milattan önce XVI: XIV asır

Etiler (Hattiler) Milattan önce XIX: XIII asır

Asurlular, M.Ö. III5: 1093 Tiglatpalasar I. zamanında İŞUVA (Harput), MELİDDU (Malatya) topraklarını Etilerden almışlarsa da Etiler tekrar geri almışlardır.

Assurnasirpal III. M.Ö. 884:858 aynı bölgeyi tekrar istila etmiştir.

Urartular: M.O. IX asırdan itibaren büyük bir devlet kurmuşlardı. Hükümet merkezleri de VAN'dı. Urartu kralı Menuas; M.Ö. 804 de yakındogudaki Asur baskısının kalkmasından faydalanarak Meliddu (Malatya) ya kadar olan bölgeyi nüfuzu altına almıştır. Kral Argistis (M.Ö. 785:760) zamanında Asurlularla Urartular daima çarpışmışlar ve bölge iki devlek arasında birkaç defa el değiştirmiştir.

Asur kralı Tiglatpalasar III. (M.Ö. 743) Eti ve Urartu topraklarına yürümüş Urartu kralı Sardur III. ü mağlup etmiş bölgeyi tekrar istila etmiştir.

Metler; (M.Ö. 585:550) Asurluları yenerek bölgeye hakim oldular.

Persler (Hakhamanişler): (M.Ö. 550) den itibaren bölgeyi hakimiyetleri altına aldılar. O devirde bu topraklar bir Ermeni beyliği tarafından idare edilmekte idi. (M.Ö. 358:338), Ardasir II. zamanında Perslerle, İskender orduları devamlı çarpışmışlardır. İskender orduları galip gelmiş, doğu bölgesi meyanında Ermeni beyliği de İskender'in idaresine girmişti.

Türkistan'dan bir çığ gibi kopup gelen Part akınları (M.Ö. 250: M.S. 226) Doğu Anadolu'yu istila etmiştir. Bunların (Mihirdat) isimli bir hükümdarı vardır. (M.Ö. 164) de memleketini Fırat'tan Sünt vadisine kadar genişletmiş, havalıyı İskender'in generalleri tarafından kurulan SELEFKÜS idaresinden almış ve böylece bölgeyi idare eden Ermeni beyliğini de kendisine tâbi kılmıştır. Partlar, İran'da başlıyan taht kavgaları ve isyanlarla sarsıldılar. Ermeniler de isyan ettiler (M.Ö. 100), idareyi ellerine geçirdiler. Bu başarının sarhoşluğu ile batıdaki Roma'lılara da saldırdılar. (M.Ö. 70) de mağlup oldular. Ermeni beyi (Dikran) kuzeye kaçtı. (Bu devirde bölgeyi

Tarihi

Hüseyin KABASAKAL

Partlar'mı yoksa Romalılar'mı idare ediyor bu bilinmiyor)

Part kralı Abrakat (M.Ö. 37) ın milleti tarafından sevilmediğini bilen Ermeniler durumdan faydalanarak yeniden Partlara saldırdılar. Bölge toprakları elden ele geçerken Part ülkesinde isyan çıktı. Kral Abrakat İskitlere sığındı. (M.Ö. 28)

Fakat Romalılar yardım ettiler. Miladın 11 inci yılında krallığa Erdoğan adlı bir kumandan geçti. Topraklarına tamamen hakim oldu. Ermeniler de bu kralın tâbiyetini kabul ettiler.

Ermeniler gene rahat durmadılar. Kral Olgaş I. tarafından perişan edildiler. (M.S. 54:61)

ROMA imparatoru TRAYAN, Ermeni - Part mücadelesine son vermek üzere ordusu ile ANTAKYA'ya geldi. Ermeni kralını çağırarak öldürttü. Sonrada Partların üzerine yürüdü. Part kralı Hüsrev kaçtı. (M.S. 111-121). Doğu illeri, böylece de Ağın ve havalisi Romalıların idaresine geçti.

TRAYAN Romaya döndükten sonra Part kralı Hüsrev kuvvetlerini topluyarak tekrar ülkesine dündü. Yeni Roma imparatoru Adriyan, Hüsrev'le sulh yaptı. (138-150)

Bu sırada Ermenileri gene sahnede görüyoruz. Memlekette onların teşviki ile isyanlar çıktı. Hükümdarlık zayıf düştü. Pers asıllı (Ardeşir) adlı bir kumandan hükümdarlığını ilân ederek Part ülkesinde (SASANI) krallığını kurdu.

Sasaniler devrinde Ağın ve havalisinin ekseriya Romalıların elinde olmak üzere elden ele geçtiği görülüyor. Bunda Emenilerin entrikalarının tesiri büyüktür. Ermeniler İran hakimiyetinde kalmamak için Romalılarla Sasanilerin arasını açmaya çalışıyorlardı. Kral Şapur II. Ermenileri tedip için Roma toprakları üzerinden geçerek Arzan (Siirt'le Silvan arasında eski bir şehir) bölgesinde Ermeni kuvvetlerini arkadan vurdu. Taş üstünde taş kalmıyacak şekilde tahrip etti. Ermenilerin feryadına Roma orduları koştu. Medayin civarında yapılan muharebede Roma orduları mağlup; imparator Jolya esir düştü ve öldürüldü. Yerine geçen Valans; intikam ordusu ile doğuya yürüdü. (379) Bu defa Sasaniler mağlup oldu. Roma hududu

Amit (Diyarbakır) a kadar uzadı. Böylece Ağın ve havalisi Romalıların idaresine girdi.

Bir süre sonra Akhunların Amit (Diyarbakır) üzerinden Harput ve havalisine kadar sarktıkları görülüyor. (395)

20 inci Padışah Nüşirevan (Âdil) Bizanslıları yenerek bölgeye tekrar hakim oldu. Oğlu Hüzmüz ise yenildi. Onun oğlu Perviz zamanında ise Üsküdar'a kadar bütün Anadolu toprakları Sasaniler tarafından istilâ edildi.

Bilâhare Bizanslılar tarafından girilen ve altı yıl süren muharebelerle Bizanslılar bütün topraklarını yeniden elde ettiler.

Sonra da Arap ordularının akınları bölgeye yönelmiş.

1069 da Selçukluların tâbil olan Türkmen beylerinin garba doğru akınları başladı. Bizans imparatoruna bağlı olan Ermeni asilzadesi General FLARATOS BRAKHAMİOS bu akınları önlemiş; Harput'u ele geçirmiş; hakimiyetini Maraş - Antakya - Adana havalilerine kadar genişletmiştir. Bu devirde Ağın ve mülhakatının tamamen Ermenilerle meskûn olduğu Ağın, Eğin, Arapkir, Egnik, Pağnik, Minayık, Kohpinik, Hoşirik, Vahşen, Hozakpur; Zabulbar vs. gibi kökü Ermenice olan şehir; köy ve mahal adlarının o çağlardan intikal ettiği anlaşılmaktadır.

26 Ağustos 1071 de ALPARSLAN'ın kazandığı MALAZGİRT meydan savaşından sonra General FLARATOS'un yıldızının söndüğü ona bağlı bütün toprakların Türkler tarafından alındığı; Harput müstahkem mevkiinin Çubukbey adında bir Emir tarafından zaptedildiği FLARATOS'un yakalanarak MELİKŞAH'a teslim edildiğini görüyoruz.

Bundan sonra Emir Çubur AĞIN, ARAPKIR, ÇEMİŞGEZEK kaleleriyle Harput doğu bölgesini de katarak, merkezî Harput olan bir (İMARET) kurmuştur.

ÇUBUK OĞULLARI'ndan sonra ARTUK OĞULLARI'nın hakimiyeti başlamıştır. (1112 yılları). ARTUKOĞULLARI'nın saltanatı 1234 yılına kadar sürmüştür.

Harput Çubukoğulları'nın elinden Artuk beyin torunu Balak (Belek) bey tarafından alınmıştır. I. inci Kılıç Arslan'ın ölümünden sonra ANADOLU Selçuklu topraklarından MALATYA ve ELBİSTAN yöresi, oğlu TUĞRUL ARSLAN'a düşmüştür.

TUĞRUL ARSLAN'ın anası, Emir Balak'la evlendi. TUĞRUL'un vasisi oldu.

1114 yılında Harput emiri Mehmet beyin oğlu hastalanmış, ülkesini TUĞRUL ARSLAN'a vasiyet etmişti. Emir Balak merkez olarak Harput'u seçti.

(Devamı gelecek sayıda)

VAR MI, YOK MU ?

Nuri ONAT

Kitaplarda, dergilerde, gazetelerde okuyoruz. Toplantılarda; açık oturumlarda dinliyoruz. Evde, sokakta, büroda çoğu kez değinilen hep bu konu: Bir eğitim felsefemiz var mı, yok mu?

Kimine göre var bir eğitim felsefemiz. Kimine göre ise, eğitim felsefesinin yalnız sözünü ediyoruz. Gerçekte onun niçin tartışıldığını, niteliğinin ne olduğunu bilmiyoruz bile. Bunun için de, karşılıklı yermeler, suçlamalar birbirini izliyor. Belli ki; konu ilginçtir, sarıcıdır.

Yazılarda, konuşmalarda, devrimciler :

1 — Herkesin, ulusal değer taşıyan sorunlara kendi görüşü açısından çözüm yolu aradığını,

2 — Yabancılarla özenme yüzünden eğitimin çıkmazlara girdiğini,

3 — Eğitimin, yeteneklere uygun ve ulusal çıkarlarla dengeli alanlara aktarılamadığını, sonuç olarak:

4 — Eğitim çalışmalarının olumlu yönde gelişmediğini,

5 — Batı uygarlığına geçmemizin geciktirildiğini ileri sürüyorlar.

Buna karşılık, statükocular da, kısaca:

1 — Tutulan yolun yerinde olduğu,

2 — Geçmişle bağların güçlendirilmesinin her şeye yeteceği,

3 — Batı uygarlığından bize iyilik gelmeyeceği inancındadırlar.

Görüldüğü gibi, devrimciler, ulusal nitelikte derli-toplu bir eğitim felsefemiz olmadığına inanmaktadırlar. Statükocular da, eğitim felsefesinin en iyisinin bulunduğunu savunmaktadırlar. Biz, ne birincilerin kötümserliğine, ne de ikincilerin iyimserliğine kapılmak niyetinde değiliz. Bu nedenle, hiçbir önyargıya saplanmadan, konunun niteliği üzerinde duracağız.

Toplumlar, genellikle geleneklerinin, görevlerinin, kültürel yaşantılarının kendilerinden sonra da sürdürülmesini isterler. Bu nedenle, görüşlerini, duygularını, inançlarını; davranış özelliklerini yeni kuşaklara aktarma eğilimindedirler. Bu istek yerindedir, doğaldır. Çünkü, bir toplum ne kadar değişirse değişsin, bir yandan geçmişini temsil eder, bir yandan da temsil edilmeyi ister. Çünkü, toplum; bu temsil etme ve temsil edilme işini başarabildiği oranda kendisini mutlu sayar. Tersine, kuşaklar arasındaki bağlar gevşeyince, sıra ile, dirlik-düzenliğin bo-

zulması; yapmacık sevgi-saygı gösterileri, karşılıklı güvensizlik, yadsayma-yadsıma (red ve inkâr), çatışma; kopma; dağılma gibi olaylar birbirini izler. Doğal olarak, sonuç mutsuzluktur.

Toplumsal değerlerin güven altına alınması isteği, bütün yönleri ile iyi bir tutumdur. Ancak, değerlerin kaynağının; ulusal çıkarlara uygunluğunun bilinmesi de gerekir. Çünkü, toplum yaşantısına girmiş her değer yargısı ögesi-nin, her zaman doğru, güzel; yararlı olduğu ile-ri sürülemez. Üstelik; bunların bazı kez çok sakıncalı oldukları da düşünülebilir. Örneğin, medrese örgütünü salık veren bir eğitim felse-fesi, yararsız olduğu gibi, bugün için gülünçtür de. Toplumumuzda bir biçim eğitimin başat ol-masını isteyenlerin bulunduğunu biliyoruz. Hem de, demokratik düzenin sağladığı haklara dayana-rak. Sanki, demokrasi; gericiliğin; tutuculuğun koruyucusu imiş de bundan yararlanmak istiyorlarmış...

Belki, eğitim, en kısa biçimde «Eğitilenin davranışlarında değişiklik yapmadır.» diye tanımlanabilir. Öyle ise, çağımızın uygun gördü-ğü, benimsediği eğitim anlayışında gericiliğin, tutuculuğun yeri olmamak gerekir. Özellikle, şu çekirdekse çağda, ulusu gericiliğe, tutuculu-ğa itmek; bilerek; ya da bilmeyerek onun ka-deri ile oynamaktan başka bir anlama gelmez. Herkes Ay'ı parsellemeye, Merih'in sırlarını çözmeye çalışırken, biz medrese sapkınlığı için-de mi yaşayacağız... Olur mu böyle şey?... Bu anlayışa dayanan bir eğitim felsefesi, Türk ulusunun geleceğini güven altına alabilir mi?

Değişmek, bir bakıma yenileşmek demek-tir. Ne var ki, değişirken geçmişten kapmak, geleceği sislemek; çok kötü bir anlayış izi ta-şır. Böyle bir kanı, ne bireysel, ne de toplumsal yaşantı için güven verici olabilir.

Bir toplum, ilkönce uluşu niteliklerini ge-liştirmek zorundadır. Geleceği güven altına al-manın başka bir yolu yoktur. Bunun içindir ki, ister ulusal atılımlarda, ister arsulusal ilişki-lerde olsun, başarının ilk koşulu; ulusal güce dayanmaktır. Bu gücü, köklü; özlü; bilimsel bir ulusal eğitim felsefesi sağlayabilir.

Gündümüz toplumunun eğitim felsefesi, top-lum-doğa (doğa'yı eğitilen yerine kullanıyoruz),

İkili arasındaki etkileşime dayanır. Bu felsefe, ne toplum, ne de eğitilene aşırı üstünlük tanınır. Temel ilke; toplumun istekleri ile eğitilene anıklık ve yeteneklerinin dengeli biçimde tutulmasını sağlamaktır. Bu eğitim felsefesinin bir özelliği de, ezbercilik yerine incelemeyi, gözlemi ve deneyi öngörmesidir. Bunda zorunluk vardır. Çünkü, bu üç sürecin ürünü olmayan bilgi, verimli beceri; olumlu alışkanlık kazandıramaz.

Yaşamın tek amacı mutlu olmaktır. Birey için söz konusu olan bu amaç, toplum kalmı (beka) için daha da önemlidir. Bu bakımdan, hiçbir eğitim felsefesi mutsuzluğu salık veremez. Her ne kadar toplumlarda mutsuzluk alışkanlığı geliştirenler bulunursa da, bunların sayısı çok değildir. Kaldı ki, bir eğitim felsefesi, bireysel eğilimlere göre değil; toplumsal isteklere göre biçimlenir. Bunun içindir ki kamusal niteliğe bürünen görüş; ulusaldır, toplumsaldır, saygındır.

Bir eğitim felsefesi düşünülürken, şu sorulara kesin yanıt (cevap) verilmesinde zorunluk vardır.

- 1 — Niçin (hangi amaçla) eğiteceğiz ?
 - 2 — Ne ile (hangi beceri ve alışkanlıkları vererek) eğiteceğiz
 - 3 — Ne ile (hangi dizgeye bağlı kalarak, hangi yöntemleri kullanarak) eğiteceğiz ?
- Bu sorulara verilecek yanıtlar, toplumun şimdiki durumunu değil, ileriki gelişim evrelerini kapsamalıdır. Bunun için de, aşağıdaki konuların bilimsel açıklamaları yapılmalıdır:
- 1 — Öğrenmenin niteliği,
 - 2 — Bilgi kuramı (nazariyesi),
 - 3 — Ödüllemenin ve cezanın eğitim yönünden açıklanması,
 - 4 — Sınıfların, baskı gruplarının, kamuoyunun istekleri;
 - 5 — Eğitim ve özgürlük,
 - 6 — Eğitimin amaçları,
 - 7 — Eğitim dizgesinin (sistem) saptanması.

Eğitim felsefesi, yukarıda sıralanan konuları toplumsal çıkarların gerektirdiği görüşle bağdaştırmaya çalışır. Bunun içindir ki, toplayıcı, birleştirici; kaynaştırıcı bir görev yüklenir. Öyle ise, toplum sayısınca eğitim felsefesi bulunduğunu söyleyebiliriz. Çünkü, felsefi görüşler, daha çok değer yargılarına dayanırlar. Bunun içindir ki, her topluma; her bireye göre değişiklik gösterirler. O kadar ki, belli bir felsefe öğretisinin, yapıları birbirine uymayan iki toplumda başka açılardan yorumlandığı görülür.

Hangi toplumla ilgili olursa olsun, felsefi yargı öznel (sübjektif) dir. Yalnız, şunu da unutmamalıyız ki, toplumun kültürel düzeyi yükseldikçe, öznel görüşlerdeki kişisel yorumlar azalmaktadır. Birleşmeyi kolaylaştıran bu yorum azalması, zamanla yoğunlaşarak ulusal eğitim felsefesini, ya da ulusal felsefeyi doğurmaktadır.

dır.

Şimdi, yeniden sorabiliriz: Bir eğitim felsefemiz var mı, yok mu ?

Bu soruya uygun bir yanıt bulmak için de, şu durumların incelenmesinden yararlanmak gerekiyor

1 — Kültür düzeyi yükseldikçe, olgunlaştıkça kişisel görüş ayrılıklarının azaldığını söylemiştik. Bu sonucun sağlanması, okuma-yazma oranındaki yüksekliğe bağlıdır. 1961 yılı istatistiklerine göre, Türkiye'deki okuma-yazma oranı % 43'tür. Demek ki nüfusumuzun % 50'den çoğu okuma-yazma bilmemektedir. Bu çok acı bir gerçektir. Kaldı ki, söz konusu % 43'ün de gerçek anlamda okur-yazar olduğu şüphelidir.

2 — Bölgelerin ulaşım, konut, aydınlatma, ısıtma, beslenme, eğlenme biçim ve koşulları birbirine benzememektedir. Bu yüzden, geri durumda olanlar, kendiliğinden kaderciliğe itilmektedir.

3 — Bütün bölgeler, yarı aydın politikacıların değişik yönlü saldırısına uğramaktadır. Bundan dolayı, doğal olarak halk şaşırmaktadır. Daha doğrusu, kimin doğru, kimin yalan söylediğini ayıramamaktadır.

4 — Aile bireyleri arasında her çağı temsil edenler bulunmaktadır. Bu durum, kuşaklar arasındaki bağı gevşetmektedir, çatışmaları derinleştirmektedir.

5 — Özgürlüğün, alınan değil de, çoğu kez verilen bir hak olduğuna inanılmaktadır. Bu nedenle, özgür düşünmeye yardımcı olan felsefi kurgu gelişmesi geri kalmaktadır. (Buradaki kurgu, eğitimde en uygun yolun belirtilmesi anlamında kullanılmıştır.)

6 — «Bugün bulduk bugüne, Hak kerimdir yarına.» ve «Älem için yanma nara, Yak çubugunu keyfini ara.» gibi yanlış inanışlar, gelecek kaygısının gelişmesini engellemektedir. Böylece, özgeci davranışların olgunlaşması gecikmektedir. Sonuç olarak, akılcı, ulusçu; lâik bir eğitimin temeli atılamamaktadır. Örgün ve yaygın eğitim programları ne kadar iyiniyetle hazırlırsa hazırlınsın, ne kadar ülküsel ilkelere dayandırılırsa dayandırılsın, gerçek anlamı ile demokratik yurttaş eğitimi düzenine geçilememektedir.

7 — Yukarıda sıralanan sakıncalı tutumlar yüzünden, çabucak derlenip toparlanan, yerinde kararlar veren, evlâmlerinde etkili ve atılgan bir kamuoyu örgütlenememektedir.

Ortam bu olunca, her kafadan bir ses çıkacağı apaçıktır. Herkes'in kendi inanışından ödün (taviz) veremeyeceği doğaldır. Bu durum, Türkiye'de bir eğitim felsefesi yokluğunu değil, birçok eğitim felsefesi bulunduğunu gösterir. Bu en hafif anlam ile bir kargaşadır. Türkiye, bu kargaşanın kıvrandırıcı sancısını çekmektedir.

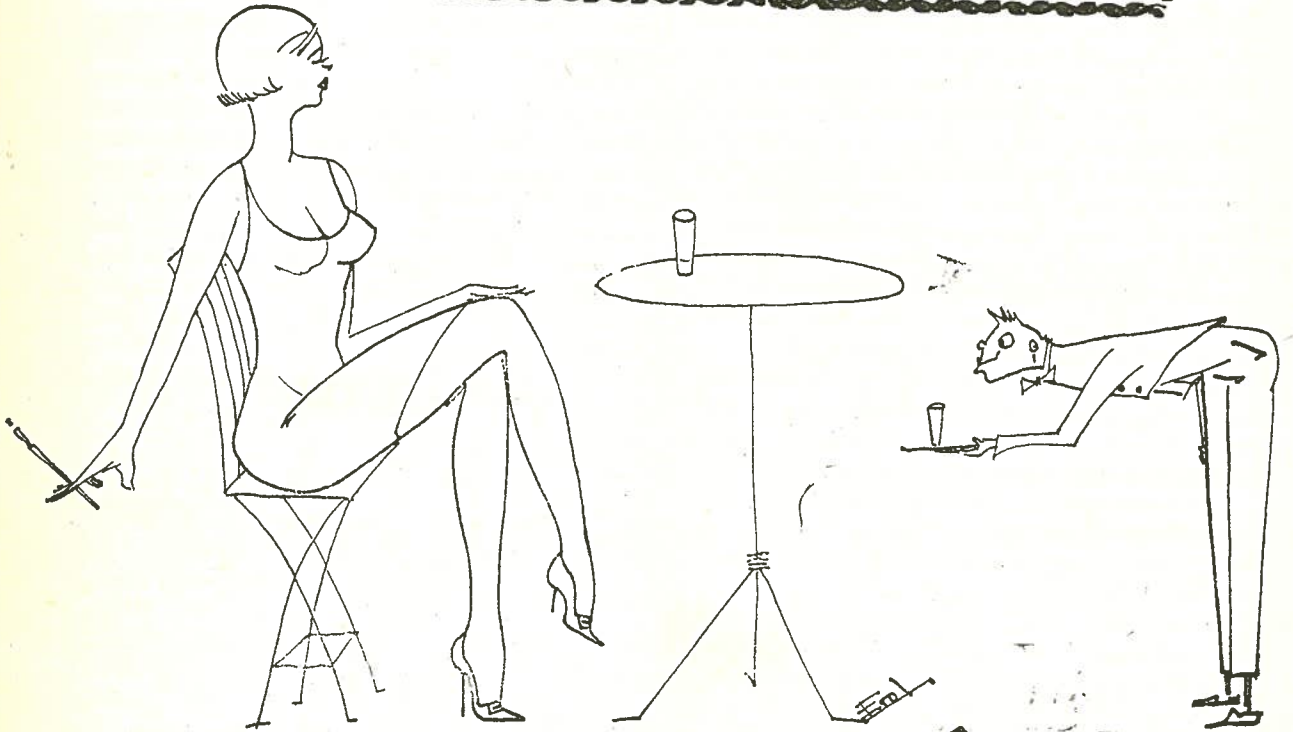
Dileğimiz, en uygun görüşün, en kısa sürede bulunmasıdır.

FIRAT'LA HESAPLAŞMA

Yüzyıllarca durmadan çağladın, yıktın, söktün
Toprağımı, taşımı götürüp çöle verdin:
Vatanımdan kışkandın suyunu, serinini
Vefasız çıktın Fırat, nen varsa ele verdin:
Vâdilerimi yardım, ovalarımı yuttun
Kaç ocağın külünü savurdun, yele verdin:
Okşadık, sevdik seni; dur, gitme, yavaş diye
Sen kudurdun, köpiürdün yurdumu sele verdin:
Ne kervanlarımıza yol, ne yolculara geçit...
Biz sana bel bağladık, sen bize çile verdin:

Fakat doldu vâdesi zulüm saltanatının
Çelikten kementlerle boynunu buracağız
Gayrı azgın kurt gibi kapıp kaçmıyacaksın
Ketan vâdilerinde karşına duracağız:
Ahtettik bağrımıza basmağa seni Fırat!
Belini sarmak için hızını kıracağız
Ey Palandöken'lerden kükreyen erkek arslan!
Seni yekelerinle zincire vuracağız:
Ve geçmişi unutup sen, ben omuz omuza
Medeniyet yükselen bir vatan kuracağız:

Niyazi GENÇOSMANOĞLU

OLURUM

Çağa olurum kucaklarda,
Sevgili olurum neneme.

Emekler ceviz alırım, sepetlerden
Köse Babaya.

Gıdık olurum baharları,
Karapekmez dayının bağirtısından ürker,
Ey! Ey! lere koşarım.

Payamlara çağala olur, yolunurum.
Bahçelerine güzel olur, salınırım.

Dut olurum ak çarşaf lar üstüne,
Bastık olur serilirim.

Nasır olurum, ırgat ellerinde,
Halil Usta'mın divarı olurum, sevimli.
Düğün olurum Gani Dayı'lı,

Ata biner, salınırım.
Duygu olurum «Eğin ağzı» gibi,
Saygı olurum büyüklerime.
Çatal deyenek olur,

Dayanak olurum yüklerle.
Payam başsağı ederim, Topraklıkta,
Çece bağırır «YAHU».
Geri dönerim gününe üzgün,
Anlarım bir düşdür bu.

Meme olurum, anama,
Gutlum gutlum emer insan gardaşlarım.
«Korucu» olurum Ağın'a.

Kötüllükleri taşlarım.
Evcik olurum Osmanbaşına,
Hekematı, Aluşağını gözlerim,
Yalan neye gerek sevgilim Ağın,
Seni çok özlerim

İsmail BEYDEMİR

YAPRAK DÖKÜMÜ

Geldik gidiyoruz, bu masal bittii
Tükendi mürekkep kalem içinde
Bir ilham göründü, pek çabuk gitti
Âlemi bilmeden, Âlem içinde.

Yaşamak ızdırıp çile çekmekmiş,
Nas'ım kuru bir dilim ekmekmiş
Kismet onu da yavan yemekmiş
Tadı yok dünyanın elem içinde.
Hey Gamlı! gül olsan bahçeler kurur,

Yaşatmazlar zaten seni dalında.
Sakın bülbül olma avcılar vurur,
Kanatlısız kalırsın gençlik çağında.

Osman Sulhi AKSU

ANI

Dr. Vâkîf ÖZKUL

Her neslin, yetiştiği bölge ve zamanın koşullarına göre çeşitli eğlencileri vardır. Bunlar ileri yaşlarda bile zevkle anlatılan ve canlılığını koruyan anılardır. Hattâ bazan günlük bunalmamızda gölgesine sığınmakla ferahlık duyarız.

Aradan onbeş sene geçtiği halde bugün gibi hatırmıdadır. Çocuksu duygulardan kurtulup, delikanlılık çağıma geçiş dönemi. Günlük harcamalarla tüketemediğimiz enerjimiz var. Hergün akşam Uzungil, Aluşağı (Ali uşağı) ve Hopulagilin mahallenin gençleri toplanıp, kan ter içerisinde kalıncaya kadar hareketli oyunlar oynuyor, sohbet ediyor, herfene (piknik) yapıyorduk. Bazanda çeşitli muziplikler plânlıyorduk.

Gene tatlı bir yaz gecesi idi. Üç mahallenin gençleri Uzungilde çeşme başında toplanmıştık. Çoğunluk Uzungilde olduğu için genel olarak toplantı yeri orada olurdu. O günlerin topluluğu şimdi Türkiye'nin dört bucağından hayatla mücadele ediyorlar. Birçoklarını senelerdir görmek fırsatını bulamadım.

Uzungilden Edip; çocukluk anılarını en çok yaşatan kişiydi. Kolay kolay sinirlenmez, en ciddi olayları bile şaka ile geçiştirmeye çalışır. Entari giyip kadın rollerinde başarılı olurdu. Şimdi trenlere yol gösteren iyi bir aile reisi.

Şekip; kardeşine hiç benzemez kavgacı, gözünü daldan budaktan sakınmıyan bir insan. Yalnızak gezmesini sever, boyu küçük olmasına rağmen, koşularda birinciliği kimseye vermezdi. Duyduğumuza göre, İzmir'in kurt polisi her akşam şarabını çekermiş.

Selâhattin; kısa boylu, tıknaz, enerjik, ıstent yılmıyan bir insan. Eli de oldukça ağırdır. Düğünlerde yumruğunu yiyen bir daha belini doğrultamazdı.

Rasım; işi gücü şeytanlıktır. Bütün yaramazlıkların altında onun parmağı vardır. (Dayısı gibi). Öne bakar yürek yakar. Bitmiyen bir azim ve enerjiye sahiptir. Tatlı yeyip tatlı konuşalım diye şeker üretip bazanda beşik sallıyor şimdi.

Rafet; Uysal olduğu için (soyadı gibi) birçok işlerde perde gerisinde olmayı tercih eder. Fakat pokerde öncülüğü kimseye vermiyormuş.

Aluşağı mahallesinden Mustafa (Bıççı); birisine zararını verilecek plânı ondan çıkar.
(Devamı 14. sayfada)

AĞIN'DA GÖRDÜKLERİM

Cevat ONAY

1964 yılında bir iş için Ağın'a gelmiş, 10 gün kadar kalmıştık. Bu kısa süre içinde Ağın'ı doğru dürüst göremeden döndük. O zaman kasaba için çok önemli olan bir işe başlanmıştı. Ağın'ı yukardan aşağıya sulayan (Sinor Arkinin) beton olarak yapılması işi. Bu gelişimde o işi tamamlanmış görünce pek sevindim. Yolu yapılmadan önce düzensiz, toprak yatağına sığmıyarak, bahçelere gitmek için çoğu yerde sokakları, hattâ ana caddeyi de çağıl çağıl sulayarak geçen, kenarlarından bile yürüyecek yol bırakmayan Sinor Suyu şimdi beton yatağından tatlı tatlı kayıp gidiyor.

Bu yıl da iki yenilikle karşılaştım. Bunun ikisi de Ağının hayatına büyük etkiler yapacak kuruluşlar. Biri içme suyu. Diğeri elektrik.

İçme suyu işleri bitmiş olmakla beraber yine de yeni su almalar, su arızaları onarım çalışmaları devam edip gidiyor.

Elektrik kuruluşu ise henüz kurulma halinde. Hacıgilin mezarlıkta büyükçe bir şantiye kurmuşlar, harıl harıl çalışıyorlar. Hem her tarafa dağıtılmış ağaç direkleri, şantiyede imal edilen demir direkler izliyor. Bunların dikilmesi için yer yer derin çukurlar kazılıyor, direkler dikiliyor. Bu direk dikimini demir direklerin boyanması, tellerin çekilmesi işleri takib ediyor. Oldukça kalabalık bir ekip (bu işin müteahhidi tarafından getirilmiş olacak) kendi jeneratörleri, kendi araçları ile karınca gibi çalışıyorlar. Direkler dikildi, pırıl pırıl bakır teller gerildi, hattâ bazı yerlere ampuller dahi takılmakta idi.

Bunların yanıbaşında önemli bir yenilik de yine Ağın'ı baştan başa bölerek geçen Belediye Caddesinin eski taş, toprak ve düzensiz halinden kurtarılacak stabilize edilmiş olması idi. Bunu anarken evvelce Ağın'da iken şimdi Keleşan'a tayin edilmiş olan Kaymakam Saim Çotur'u hatırlamamak mümkün değil. Bu yol O'nun eseri.

Sırası gelmişken bu genç Kaymakama ait görüp bildiklerimi yazmadan geçemeyeceğim. Hernekadar bu gün artık Ağın'dan ayrılmış olmakla konu aktıllitesini kaybetmiş denecekse de ben okuyucularımın bağışlamalarını dileyip müsaadelerini alarak yazacağım. Bunu yazarken de bir yandan genç ve idealist bir idareciye karşı memleketim adına şükran borcumuzu öde-

miş olacağıma. Öte yandan yeni idarecilere örnek bir çalışma sistemi vermiş olacağıma inanıyorum. Kaymakam Saim Çotur'un Ağın'dan ayrılması ile Ağın'ın çok büyük bir değer kaybettiğini hemen her Ağınlı kabul etmekte ve üzülmemektedir.

Gerçekten, bütün yönleriyle çok değerli bir idare elemanı olan Saim Çotur, gençliğine, Ağın'da ilk asıl Kaymakamlığı olmasına karşılık olgun, bilgili, anlayışlı davranışları ile Ağınlıların gönlünde yer tutmuştur. Ramazan geceleri kahvelerden adam tophıyarak yol yapımını hızlandırması, bu çalışmalar sırasında olağanüstü çabalar harcıyarak halkla birlikte kamyonlara taş doldurması ve benzeri gayretleri Onu çevresinde efsanevi bir vazife kahramanı haline getirmiştir.

Halbuki sayın Çotur yalnız yol yaptırmayı, yani bayındırlık çalışmaları yönü ile kalmamış, yetiye bildiği her işde yapıcı gücünü göstermiştir. Çeşmelerinin yapılmasından umutlarını kesen köylülerin içme sularının kavuşmalarını sağlamış, Millî Eğitimin eksik bıraktığı okullara kendi garajının saçlarını vermek suretiyle tamamlanmasını sağlamış; Bir takım politik etkiler önünde sürüklenmelerin bol bol yaşandığı bu devirde O bunun zıddına bu etkiler karşısında dım dık durmasını bilmiştir.

Kaymakamlıktaki bu başarılarının yanında Onu çok çalışkan bir Öğretmen olarak da görüyoruz. Ağın Orta Okulundan aldığı derslerinde en üstün randımına erişmek için yabancı dillerden çevriler yapmak, bu suretle yavruların bilgilerini mümkün olan en üstün dereceye çıkarma gayreti, özet olarak aldığı her işde içten ve özden çalışmalarla üstün başarı sağlama gayreti etrafını kendisine hayran bırakmıştır.

Adını her zaman minnet ve şükranla anacağımız Saim Çoturu bütün bu başarılı yönleriyle takdir ve tebrik eder millet ve memleket hizmetinde en üst kademelerde görmeği Ulu Tanrıdan dileriz.

Geçen sayıdaki bulmacanın çözümü

- 1 — Sagırbi 2 — Alaca, Sak 3 — Re, Az, Ali
- 4 — M, D At, K 5 — İbo; Palaz
- 6 — Salk, Toy 7 — Alus Atas
- 8 — K1, K1raz 9 — Klak, Rık.

AĞIN'DAN AYRILIRKEN

Ağın eski Kaymakamı
Saim Çotur

Bir yıl kadar görevli bulunduğum Ağından ayrılırken bazı düşünce ve dileklerimi belirtmek istedim. Düşüncelerim Ağınlılarkilerle bağdaşmayacak olursa beni mâzûr göreceklerini umuyorum.

Ağın gerçekten küçük, yemyeşil ve samimi bir yuva. Bu yuvanın huzurunun sağlanmasında idare eden de, idare edilen de aynı derecede sorumludur. Bu sebeple Ağınlılarkilerin hizmetinde olan memur kitlesinin hergeyden evvel memurluk gururu rencide edilmemelidir. Kırılan gurun kalkınma gayretlerinde idarenin muharrik kuvveti olduğu düşünülürse, Ağın'ın istikbâliyle olan ilgisi açıkça ortaya çıkar. İcraî mes'uliyetin ihmaline nisbetle çok daha fazla olduğu memleketimizde sorumluyu atâlete sevk edecek davranışlardan mutlaka kaçınılmalıdır.

6-7 aydır izlemekte olduğum Ağın dergisinde Ağın'ın köylerine ait, ihtiyaçlara cevap verebilecek mahiyette bir bilgiyi aradığım zamanlar olmuştur. Aranılan bilginin iktisadî ve sosyal hayatla yakından ilgili olması arzuya şayandı. Ancak bunu bulamamışumdur. Dergi, sadece adını taşıdığı Ağın ve köylerindeki düğün, şahıs, taş ve çaylara övgüler yazılan hüviyetten kurtarılmalıdır. Böylece halkın genel temayüllerini, Ağın ve köylerinin iktisadî faaliyet hacmini ve netice itibariyle Ağının bir envanterini nesretmiş olacaktır. Meseleleri halletmeye, onların tesbitinde ve belirtilmesinde fayda vardır. Dergiye bu konuda Ağın'daki Memurlar yardımcı olabilirler.

Ağın'da mevcut olduğu vehmedilen aşağı-Yukarı ikiliğini, dışarıdaki Ağın'lı da içerideki Ağın'lı da tahrik etmekten şiddetle kaçınmalıdır. Hele ilçedeki sorumluları grupların içinde göstermeye çalışmak çok tehlikelidir. Bu kabil gayretler görev sahiplerini atâlete sevk etmekten başka hiç bir işe yaramamıştır.

Ağında yapılmış olan kültür merkezi binasının kullanış tarzı üzerinde çok hassas davranılmalıdır. Binadaki Pansiyonun hizmete açılması halinde, istifade edecek Öğrencilerin seçimi, üzerinde ciddiyetle durulması gereken bir konudur. Aksî taktirde şu veya bu şekildeki söylentilerin Ağın idarecilerini ve Ağınlıları yaramaması kaçınılmaz olur.

Ağında Sayın Hocaoglu'nun himmetiyle her yıl dağıtılmakta olan Elbise ve sair yardımlar meselesi de üzerinde durulması gereken bir husus oluyor. Bu günkü tatbikat yerine, isteklere daha ciddi bir tahkikattan sonra yardım

yapılmasını, ön gören bir üsulün ihdası ve tevzi eden kurula, mahalli Kızılay yetkililerinin de katılmasının temini mümkün olamaz mı? Bu şekildeki yardımların memleketimiz ve Ağın için sakıncalı olan tarafı, kanaatimce şahsî olmasıdır. Konunun yukarıdaki şekilde ele alınması, müessesesevî bir karakter kazanmasını intaç edecektir ki, bunun vatandaş vicdanında yapacağı müsbet tesirler inkâr edilemez. Unutulmamalıdır ki, cadde kenarında bir lokma ekmek için avuç açan kimse, ona yardım edenlere göre bir dilenci, Devlete göre de sadece bir fakirdir. Fakirlikle dilencilik arasında kanaatimce fark vardır ve fakiri izzeti nefisini rencide edercesine dilenci durumuna düşürmemek Türk Aydınının görevi olmalıdır.

Ağın'a olan görevsel bağlılığım göptülden bağlılığımı doğurmuştu. Ağın'ı ve insanlarını sevmiş ve fakat bu beldeye layıkı veçhile hizmette bulunamadan ayrılmak zorunda kalmışumdır.

Dileğim, Ağın'a kendine özgü göreve karşı itinalı ve daima gerçekçi yetkililerin atanmasıdır. Kişisel câzibenin esasını da bu iki vasfı teşkil eder zaten.

Allahaismarladık Ağın ve Ağınlılar...

DUYDUKLARIMIZ

★ Ağın Ortaokul Müdürlüğüne, aynı okul öğretmenlerinden Şükran Mülazimoğlu atanmıştır. Bu güne kadar kıymetli çalışmalarını izlediğimiz sayın Mülazimoğlu'na yeni görevinde de başarılar dileriz.

★ Kızları Naciye'nin doğumuyla Hatay ve Sedat Özkul daha da mutlu oldular. Özkul'ları tebrik eder küçük Naciye'ye mutlu ömürler dileriz. 28/10/1967

★ Ağın Kültür Derneği adına Dergimiz sahipliğini yapmakta olan Dr. Vâkıf Özkul, geçirdiği bir trafik kazası dolayısıyla dizkapağı kemiğinin kırılması neticesi ameliyat olmuştur. Kendisine acil şifalar dileriz.

★ Elâzığ Kültür Derneğinin tertiplemediği yılın «Elâzığ Gecesi» 25 Kasım 1967 günü akşamı Cihan Palas salonlarında yapılacaktır. Hemşehrilerimize duyururuz.

★ Rüştü Güder Elâzığ'da vefat etti
Hatice Bilgin Ağın'da vefat etti
Ahmet Özkan Ankara'da vefat etti
Merhumlara Allah'dan rahmet, ailelerine baş sağlığı dileriz.

ÇOCUKLARDA TABİİ FIRARLAR

Çocuk Hastalıkları Müttehassısı
Dr. Mebrure YAĞCIOĞULLARI

(Geçen sayıdan devam)

Çocukların zaman zaman bazı kızgınlıklar, nefret ve kışkırmalar göstermeleri tabiidir. Psikanaliz Ekolüne göre, çocukluğun oedipal döneminde, erkek çocuğun babayı, kız çocuğun anayı kıskanmak ve onu rakip görmek, hatta ölümünü bile istemek olağan, fakat geçici bir duygudur. Bu, zamanla, kız çocuğun anayı, erkek çocuğun ise babayı idantifi etmesiyle, yani oedipal kompleksin müsbet tasfiyesiyle normal mecrasına girer ve sosyalle edilir. Hayatın ilk 3 senesi, çocuğun içgüdüsel dürtüleri ve iştirakleriyle, cemiyetin dilekleri ve nizamları arasında çatışmalar ve bilinç dışı baskılarla doludur. Çocuk, tekrarlı düzeltici cevaplarla, tedrici olarak cemiyete intibak zorunda kalır. Çocukta sevgi ve beğenilme, ebeveynin takdiri ni kazanma arzusu; bencillik, emniyet hissile, kızgınlık, nefret ve düşmanlık, kıskançlık hisleriyle karışmış olarak birbirine tevâli ederler. Fakat realist bir terbiye ile, bunlardan menfi olanları silinir ve müsbet olanları çocuğun şahsiyet binasına harçlar teşkil ederler.

Çocuklar tabii içgüdülerini dizginlemeyi öğrenmelidir. Fakat, Çocuğun her davranış mübalâğası ve sınırlılığının, yalnız azarlama ve korkutma ile karşılanması doğru değildir. Böyle yapılırsa, zamanla bu, daha da anormal bir hal alır. Bazı babalar, daimi tenkit ve bağırarak suretile, çocuklarını yıldırırlar. Hakikatte bu, otorite yetersizliklerini kötü örten bir hareket olup, kendi mevcut komplekslerinin bir tezahürüdür. Bunları çabuk unuttukları halde, herseyi ciddiye alan hassas çocuklar, bu izlenimlerini şuur altında hayatı boyunca daima muhafaza ederler. Ve, çok defa marazî derecede manevî huzursuzluklar bunun neticesidir. Fakat ebeveynin anlayış ve makûl müsamahalası sayesinde, bunlar gelişmez, önlenmiş olurlar. Daha ilk senelerinde katı bir terbiye ile çocuktan derhal moral nizamla saygı istemek, bunlar karşısındaki normal isyanlarını günah saymak, yanlış bir davranıştır. Böyle katı bir terbiye, çocuk ruhunda, tâ o yaştan moral ve sosyal kompleksler yaratmaktadır. Apartman dairelerinde, oyun odalarında kapatılıp inzivâ içinde yetiştirilen, kendilerinden erginlik reaksiyonları istenen çocuklarda, çocukluk yaşlarında herhangi bir aykırılık dikkati çekmese dahi, ilerki

hayatında nevrotik reaksiyonlar, davranış bozuklukları göstermesi tabiidir. 20. Asır cemiyetlerinde adetleri gündün güne artan nevrotik reaksiyonlu insanların ailevi kaynak ve şartları incelendiği takdirde, vaktile muhitlerinde affektif gerginlik ve şoklara mâruz kalmış oldukları meydana çıkar. İnsanı cemiyete, sosyal davranışlara hazırlayan, aile görenekleri ve terbiyedir. Her ailenin disipline ihtiyacı vardır. Mâzileri, gelenekleri, istikbal gaye ve plânları olan, karı-koca saadetleri bulunan aile ocaklarında terbiye sonuçları, genel olarak müsbettir. Hâlbuki, bunun aksine ailevi kontrolün katı veya gevşek bulunduğu, intibaksızlıkların ve boşanmaların câri olduğu ailelerde, çocuklarda sıkıntılar ve refulmanlar, evde firarlara kadar uzanabilen çeşitli affektif ve antisosyal reaksiyonlar yaratabilir. Firarla beraber bir çok gençlik suçluluğu vak'alarında inceleme yapıldığında; ana ve baba ihmallerinin, zaafının ve ilgisizliklerinin büyük tesiri olduğu görülmektedir. Bu vak'alarda baba ve ana mürebbilik otoritelerinden ve ihtimamlarından vazgeçmişler, çocuklarını başıboş bırakmışlardır. Bazı ebeveynler şahsî rahatlarına düşünün oldukları için, çocuklarını evde görmek istemezler. Veya, şahsî uğraşları sebebiyle çocukları ile meşgûl olamadıkları, gibi eve geldiklerinde de, başlarını dinlemeyi tercih ederler. Ve birçok pedersahî ailelerde, baba ile çocuklar arasında bir perde mevcuttur, baba çocuklarına resmî davranır, arkadaş olmaktan kaçınır. Yahut buluşa yaklaştığı halde, halâ çocuk muamelesi yapar. Bazı babalar ise, aksine, (Modern terbiye uyguluyorum) diye çocuklarla âdeta laubali olurlar.

O halde bütün bu gibi durumlarda, bir tarafta terbiye despotizmi, bir tarafta ise terbiye gevşekliği olmak üzere, her ikisinde de ailevi yokluk (Karans) bahis konusudur.

Hülâsa, anne sevgisinin yokluğu veya aşkınlığı gibi, mübalâğalı baba otoritesi veya aksine yetersizliği de, çocuk için son derece zararlı olup ilerki nevrotik, antisosyal reaksiyonların ve bu arada firarların kaynağını teşkil edecektir.

(Devamı gelecek sayıda)

AĞIN FOLKLOR MÜZİĞİ

İsmail BEYDEMİR

4 — BÜYÜK CEVİZİN DİBİ—ÜÇAYAKI:

İki vuruş dört zamanlı ritimli olan bu havalar-dan, Büyük Cevizin dibi oyunu Ağın'ın karak-teristik bir oyunudur. Doğu illerinde ve çevre-mizde bu oyun ve ezgisi yoktur. Ağın'ın kendi-ne özgü oyunu olan Büyük Cevizin dibi, eski-den türküsü ile de söylenerek oynanırdı, şimdi bu hava yalnız sazlarla çalınarak oynanmak-tadır. Sözleri de oyunu anlatır şekilde (Büyük cevizin dibi-üç ileri üç geri) diye gelir. Tam bir dörtlü ıskala içinde gezinen do major tonunda bir melodidir. Üçayak oyunu da şimdi Elâzığ üçayak oyunu oynanmakta ise de, aslında Ağın'ın şimdi unutilan eski üç ayak oyun ha-vası vardır. Sol major tonunda bir oktavı aşan melodisi ile daha güzel ve ritmik bir hava olan eski üçayak oyununun da Büyük cevizin dibi'nin figür anlatımları notaları ile birlikte verilecektir.

5 — HIRPANI : İki vuruş altı zamanlı ri-timlere giren bu tür oyunlar kol kenetlemesi durumunda oynanır. Halay oyunlarının sonu olan bu oyunlara başlık aldığımız hırpani oyunu unutulup gitmiştir bile. Şimdi bunların yer'ne Elâzığ dolaylarının dik halayları oynanmakta-dır. Hırpani oyununu eskiden kadınlar kol tu-tuşarak «lo lo lo lo hırpani» diye söyleyerek oynarlardı. Yaşımızın gereği artık bu durumun sürüp sürmediğini bilmiyoruz. Melodisi sol ma-jör ıskalasında olup, bir oktavdan kısa aralıkta gezinir. Yine karaçor oyunu da bu türden olup halen oynanmaktadır. Notası verildiğinde figür anlatımları yapılacaktır.

6 — KOL OYUNU : Ağın'ın folklor niteli-ğinde olan iki kol oynu havası vardır. Dört vuruş dokuz zamanlı ritimde olan bu ezgiler sıra ile ardı ardına oynanır. Bu türden bu gün daha çok kırık havaların oynandığı görülmek-te ise de, bunlar bölgemizin havaları olmayıp her hangi bir türküdür. Yine bu oyunlar içinde dört vuruş sekiz zamanlı «Leblebici» oyunu varsa da, bu hava bölgemizin değildir. Konya ve dolaylarında bulunanların Ağın'a getirdikle-ri bu havayı Gıranı'den Celâl oynardı. Bunlar-dan başka ve çok azkimselerce bilinen «na eller

na na eller» diye çok eski bir türkü de vardır. Ağın'ın tek ve işlenmemiş bu havasını «küroğ-lu» diye tanın Mehmet'in ölümünden sonra söyleyen ve oynayan çıkmadı. Dört vuruş sekiz zamanlı ritme giren bu havanın tanınması ve unutulmamasını gerekli görmekteyiz. Kol oyun-ları tek kişi ile oynandığı gibi, birkaç kişi ile de oynanır. Oyun figürleri birbirine benzeyen bu oyunların notası verildiğinde anlatımı yapı-lacaktır. Bu tür oyunlardan bıçak oyunu da vardır. Eskiden bu oyunlarla ün yapmış kişiler vardı, bunlar gittikleri düğünlerde özellikle bu oyunları oynarlardı. Saracıklı Zekeriya, Hıdır diye adlar hatırlanmaktadır. Şimdi ise bıçak oyununu Lal Mehmet oynamaktadır. Çiftetelli de bu tür oyunlardandır. Ancak Ağın'ın oyunu olmayıp Türkiye dışında da oynanan bir oyun olduğundan üzerinde durmayacağız.

7 — YUMRUK OYUNU - AT OYUNU :

Yumruk oyunu bu gün için oynanan oyunlar-dan değilse de, uzak köylerde tek tük oynan-maktadır. İki vuruş dört zamanlı bir ezgi ile oynanır. Eskiden düğünlerde taraf tutarak bir kahramanlık yarışması durumunda oynanır, bu oyundan sakat olanlar bile bulunurdu. Ancak şimdi bu oyunun modası geçmiştir. At oyunu da Galop'o yakın bir ezgi ile Sol Majör tonunda bir oktavlık ıskalada gezinir. Şimdi bu oyunun da kalktığı görülmektedir. Düğünlerde yine ta-raf tutularak atla cirit oyunu yapılırdı. Bu gün at kalmadığı için olsa gerek, bu oyun da oynan-mamaktadır. Ağın'da Çemişkezekli Sami, Sırrı dayı, kahveci gibi eksil ciritler ün yapmışlardı.

III — AĞLATMA ve YOL MÜZİĞİ : Bu bölüme giren havalar, Gelin ağlatma, Yol Ha-vası ve Sabahın Seher Vaktinde ezgileridir. Gel-in ağlatma havası türkü olarak da söylenerek, gelin çıkışında ayrılmanın acılık duygularını gıdıklıyarak, gelinin kapıya gelişine dek çalı-nır. Buradan yine gelin ağlatmanın devamı olan Atladı geçti eşiği diye başka bir havaya geçilir. Ancak bu ikincisi şimdi çalınmamaktadır. Bu iki havayı bizlere Sayın Öğretmenimiz Nuri O-nat armağan etmiştir. Bizler kalktığımızda bu havaları bilmezdik, unutulmuş gitmişken biz-lere, böylece de Ağın'ımızda bu havaları veren Sayın Nuri Onat'ı burada saygı ile anmak gö-revimizdir. Her iki hava da sol majör tonunda, bir oktavlık ıskalada gezinir, dört vuruş dokuz zamanlı ritmi vardır. Notaları ayrıca verile-cektir. Sabahın seher vaktinde havası ise, Ana-dolu ve hatta Bulgaristan-Yugoslavya'da ki Türklerce de bilinen bir türküdür. Eskiden bu hava ile köy çağırılır, çalgının düğün için ge-lişinde çalınır, özlemle beklenen bir mustu olur-du. Şimdi bu gelenek bozulmuş, yerine günün

geçerli türkülleri çalınmaktadır. Sabahın Seher Vaktinde havası sol majör tonunda ara ezgisi ile bir buçuk oktavlık ıskalada gezinir. Dört vuruş dokuz zamanlı ritmi vardır. Ağın'a özgü iki türlü ara ezgisi vardır. Yol Havası da gelinin yola dizilmesinden sonra düğüncü'nün götürülmesi müziğidir. Daha çok böylece düğüncü götürülmesinde çalındığından, insanı anlarına götüren bir coşkunluğa kaptırır. Elâzığ'da çalınandan ufak ayrıntıları ve gezintisi vardır. Sol majör tonunda bir oktavdan çok arada gezinir ıskalası vardır. Bu havanın özelliklerinden biri de Mi notunun tema bemol almasıdır. Ancak yerli muzisyenler bu ayrıntıyı bilmeden ağız ve kulak alışkanlığı ile yaparlar. Ağın'da yapılmamakta ise de bu yol havasının arasında hoyrat tutularak maya da okunur. İki vuruş altı zamanlı bir ritmi olan Yol Havası alaturkacılarca hicaz yapısında çalınır.

IV — BİTİŞ MÜZİĞİ: Bitiş müziği tüm Anadolu'da olduğu gibi Ağın'da da Cezayir havasıdır. Önemli değişiklikler asıl Cezayir marşı ile ilişkisi bile kalmamış denilebilir. Bunun da yerli muzisyenler bu ayrıntıyı bilmeden ağız ve nucu yapabildiklerince çalmaları ile, elden ele geçip bu güne gelmesi nedenine dayandığını sanıyoruz. Ağın'ın yerli havası değilse de, günümüze gelmiş olmasından burada sözünü etmek zorunluğunda kaldık. Yine sol majör tonunda, bir oktavlık ıskalada gezinmesi, asıl melodinin bozulmuş durumu bu gün de çalınmaz olmuştur.

Böylece Ağın'ımızın günümüze gelmiş bilinip tanınan havaları ile oyunlarını birlikde incelemiş olduk. Gerçekten uğraştırıcı bir iş oldu, ama, eğer bu yoldan bir hizmet edebildikse mutluyuz. Bu oyunların notaları da yine dergimizde çıkmak üzere hazırlanmaktadır. Burada koyduğumuz dizi üzerine hepsini hazırlamak amacındayız. Ancak bu notalarla bir kitapçık basıp, hem Ağın havalalarının kayıp olmamasına hem de gelecek kuşaklarda Ağın'ı bile görmeyeceklerin el'ne bir belge verilmesi bakımından gerekli görmekteyiz.

A N I

Dayılarının bağından bahçesinden meyve ikram etmeye bayılır. Herfenelerden öğrenmiş olmalı, halen Malatya'nın iyi bir ahçıyımış. Öğrendiğimize göre birde motor ticaretine başlamış.

Turan; arkadaşı için hiçbir fedakârlıktan kaçınmıyan, mert, topraktan yetişmiş bir anadolu çocuğu. Kardeşlerinin bakımı üzerinde olmasına rağmen guruba katılmayı görev sayardı.

İhan; rahmetli babasının hazırcıvaplığı ondada var. Yerinde yaptığı esprilerle guruba

nege katardı. Tek tüfeği ile bahçelerde bir hayli antreman yaptığından nişancılığında fena değildir. Eskidenberi yeşillenmeyi sevdiğinden çocuğunun adını Yaprak koydu. Gene yeşilsiz olamıyor.

Hopula gilin mahalleden Seyfettin; Ayşe ablasından (annesi) izin alırsa, gövdesi gibi hareketleride ağır olduğundan gurubu geriden takip ederdi.

Bu kadronun zaman zaman çok genişleyip daraldığı olur.

Konuşması, yaşantısı ve fizyonomisi ile Ağın'ın gülü olan birde Şevki dayımız vardır. Sağ elini balık avında dinamit almış götürmüştü. Bundan ötürü ava gidince tüfeğin kayışını kesik koluna dolayarak atış yapar. Tel çerçeveli gözlüğünün camının biri düz, diğeri çok kalın kenarlı olduğundan gözlerinin estetiğini biraz bozar. Uzağa, gözlüğünün arkasından, yakına çerçevenin üzerinden bakar. Dört mevsimlik giysisi olan yeleği insanı bir asır geriye götürür. Çalışkanlığında diyecek yoktur. Unundan bulguruna, bildiğinden (domates) isoduna (biber), kavunundan karpuzuna kadar herşey elinin emeğidir. O sene kırmızı tatlı karpuz yetiştirmişti. Başına bir kaza belâ gelmesin diye geceleri tarlanın ortasında yaptığı kerevette yatıyordu. Başucuna diktiği sırtıkların solda kende feneri, sağda kende horozlu çiftesi asılıdır.

Şevki dayı uyuyadursun bir gece bizim canımız karpuz yemek ve birazda O'nu kızdırmak istedi. Planı hazırlayıp yola koyulduk. Karpuz tarlasının bir kenarına bol miktarda taş toplayıp yığdık. Birkaç taş atışı ile sinyal verince başını yorganın altına soktu. Taş yağmurunu sağnak haline getirip yatağından dışarı çıkma fırsatı vermedik. Fenerinin camı çoktan kırılmış ve sönmüştü. Bu arada üç kişi taşıya bildikleri kadar karpuzu kucaklayıp gittiler. Bizde görevimizi bitirip bir anda gözden kaybolduk...

Birgün sonra geceki gurutandan bir kısım arkadaşlar beraberce Şevki dayının yanına gittik. Çevresindeki dikkatle dinliyen insanlara olayı naklediyordu:

— Vallah diyirim bu gece beşyüz tene (avcı olduğu için mubalagası fazladır) çingene beni bastiler, ölümden zor kurtuldum. Elimi çıkarıp çifteyi bir alsam anninin çatına çahajağım...

Böylece bu hikâyenin tekrarı aylarca sürdü. Ve biz çingenelikten ondan sonra kurtul-

ABONE ADRESLERİ

276 — Ali AYDIN
Gökmeşdan Köyü İlkokulu
Müdürü

—İSKENDERUN—

277 — Mehmet KARATAŞ
Barbaros İlkokulu Öğretmeni
—MALATYA—

278 — Cemal ÇAKIROĞLU
Şeker Fabrikası Çiftlik İşlet-
mesi Şefi

—KAYSERİ—

279 — Gülseren ÖZ
Cebeci Evren Sokak Arslanoğlu
lu Ap. No: 9/2

—ANKARA—

280 — Dr. Hamit SOYLU
Demirtepe Fevzi Çakmak So-
kak No: 41 - A/9

—ANKARA—

281 — Ağâh YÜCEL
Hava İkmal Merkezi Genel
Müdürlüğü Teknik Kitaplık
Şefi

—MALATYA—

282 — Osman KAYA
T.C. İş Bankası A.Ş.

—MALATYA—

283 — Kemal NİKSARLI
Nailbey Mahallesi Bağlar So-
kak No. 42

—ELÂZİĞ—

284 — Özer ŞAHİN
Kovancılar Köyü İlkokul Öğ-
retmeni

PALU — ELÂZİĞ

285 — Mehmet EROL
Kültür Mahallesi Köprü Sokak
No: 103/2

—ELÂZİĞ—

286 — Hamza BOZKURT
Şahinkaya Köyü İlkokul Öğ-
retmeni

—ELÂZİĞ—

287 — Mürsel ÖZBEK
Kültür Mahallesi Akman Sok.
No : 8/1

—ELÂZİĞ—

288 — Mehmet BİLİR
Nailbey Mahallesi Yenice Sok.
No : 51

—ELÂZİĞ—

289 — Erdiğ TIRMAŞ
Yenimahalle Çocuk Bakını So-
kak No : 35

—ELÂZİĞ—

290 — İhsan ERBAKAN
Kaplıkaya Köyü İlkokulu Müd.
—ELÂZİĞ—

291 — Necmettin KARAER-
KEK
Kavaklıdere Kıbrıs Sokak
No : 3/3

—ANKARA—

292 — Osman Sulhi AKSU
Türkiye Polip Radyosu Müd.
Necatibet Cad.

—ANKARA—

293 — Hadiye KÖROĞLU
Kurtuluş Samur Sok. No: 40/2
—ANKARA—

294 — Cemaliye ŞENSOY
Mehmet Emin bey Sok.
No : 21

BAF — KIBRIS

295 — Küseyin ALPTEKİN
Yenimahalle Hanköyü Sokak
No : 23

—ELÂZİĞ—

296 — Kemal ÇELENK
Park Caddesi No : 37

—ELÂZİĞ—

297 — Selâhattin NİKSARLI
Çimento Fabrikası Şoförü
—ELÂZİĞ—

298 — Nurettin KELEŞTİ-
MUR

İl Trahom Savaş Başkanlığın-
da Sağlık Memuru
—ELÂZİĞ—

299 — Murat ÖZTÜRK
Türkiye Halk Bankası Muha-
sebecisi

—ELÂZİĞ—

300 — İ. Hakkı BİLİR
Verem Savaş Dispanserinde
Sağlık Memuru

—ELÂZİĞ—

301 — Fayık UYANIK
Emekli Astsubay
AĞIN — ELÂZİĞ

302 — Rasım ÖREN
T.C. Ziraat Bankası Memur-
larından

AĞIN — ELÂZİĞ

303 — Ahmet YILDIRIM
T.C. Ziraat Bankası
AĞIN — ELÂZİĞ

304 — Nâim YÜCEL
Tapu Fen Memuru
305 — Sadık AKSOY
Belediye Muhasibi

AĞIN — ELÂZİĞ

306 — Osman TAYAZ
Belediye Zabıta Memuru
AĞIN — ELÂZİĞ

307 — Servet SAKAĞIL
Ortaokul Öğretmeni
AĞIN — ELÂZİĞ

308 — Fikri YÜCEL
Devrim İlkokulu Öğretmeni
—ARAPKİR—

309 — Alb. Nüşet KURTKA-
YA

Jandarma Kumandanı
—İSPARTA—

310 — Şeref Bedri ERDEM
147, Chaussée de Fleurus
GILLY — BELGİQUE

311 — Öznur SEVGÜL
Emek Mahallesi 72. Sokak
No : 32/19

—ANKARA—

312 — Ecz. Orhan KALAÇOĞ-
LU

Kalaçoğlu Eczanesi
—ADANA—

313 — Ecz. Kenan KARA-
MÜFTÜOĞLU
Derman Eczaneci

KADIRLI — ADANA

314 — Ferit ÖZDİL
Kooperatif Evleri No : 52
DİKMEN — ANKARA

DÜŞÜNDÜKLERİMİZ

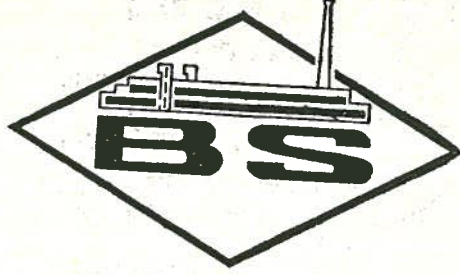
aracılığı ile, köylerimizle sıkı bir işbirliği kurmak ta mümkün ola-
caktır.

Bir yönüyle çocuğun, okuma ve yazma alışkanlığı kazanması-
na yardımcı olacağına inandığımız bu durumun, bir yönüyle de iş-
leyecek konu arayan çocuğa, köydeki sorunlara şimdiden girmek
sorumluluğunu vermekte yardımcı olacağı inancındayız.

Yukarıda da söylediğimiz gibi, bunlar, yeni adımlarımızdaki
çalışmalarla ilgili bizim düşünebildiğimiz kadarıyla birer örnektir.

Sizlerden, gerek bu konuda ve gerekse daha başka konularda,
çok daha ilginç ve yararlı olabileceğini umduğumuz düşüncelerinizi
ve ilgilerinizi beklemekteyiz.

AĞIN

Sümerbank ve Türkiye Emlâk Kredi Bankasının İşbirliği

Bozüyük Seramik Fabrikası

Karo Fayans

ve

Karo Seramikleri

- Isıya
- Aside
- Her türlü hava şartlarına mukavim
- Emsallerinden üstün
- Kalitede rakipsiz
- Bol çeşit
- Bol desen ve bol renklidir.

PIYASADAN ISRARLA ARAYINIZ

Merkez : Seramik Fabrikası - Bozüyük TELF: 32 - 104

İstanbul İrtibat Bürosu :

Tünel Caddesi No. 36 Kat. 3 Karaköy - İstanbul Telf. : 44 53 78

DİKKAT

**RAMAZAN DOLAYISI İLE ELEKTRİK
FIRINLARIMIZDA BÜYÜK TENZİLÂT
EMSALLERİNDEN**

★ UCUZ

★ EKONOMİK

★ SAĞLAM VE

★ 2 YIL GARANTİLİDİR.

ZEVKE GÖRE SİPARİŞ KABUL EDİLİR.

Sönmez Elektrik.
S. B. Fakültesi Kargısı
Geçit Sok. 18/2 - Cebeci